

1912-02-18

AFSENDER

Ellen Sawyer

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen står på brevet

Generel kommentar:

Ellen flyttede i 1911 efter at være blevet enke fra USA til Kerteminde, hvor hun boede hos søsteren Alhed og dennes mand Johannes Larsen. Hun fungerede som en art pige i huset og tilsyneladende også som huslærer for børnene.

Hun havde fødselsdag 6. marts.

Det vides ikke, hvem H.J. og Fru H var.

Modtagersted:

Malmø, St. Pauli Kyrkogatan

Omtalte personer:

Mulle -

Laurentius Allerup

Edvard Brandes

Thora Branner

Malin Holmström-Ingers

I P Jacobsen

Grethe Jungstedt

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Christine Mackie

Karl Müenzinger

Olaf Rude

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 1693

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Ellen har ikke megen tid til at skrive. Nu sidder hun pga. manglende varme i dagligstuen, hvor børnene leger og spørger, og folk går igennem.

Molle skal ikke fejre Ellen den 6., for Alhed og Johannes Larsen har planlagt en fest den dag, og så kan hun ikke rejse.

J.H. er en hul humbugsmager. Den slags opdrættes ikke i Danmark. Godt, at Astrid fik rystet ham af sig.

Vi kvinder er så infamt indrettet, at vi føler tomhed, når vi ikke har én at være optaget af.

På vej til Hvilan vil Ellen komme på besøg.

Alhed og Johannes Larsen kom i aften hjem med Maler Rude, og så blev der holdt fest.

Det var rart at være alene otte dage med ungerne. Ellen holdt skole med dem og læste og skrev ellers breve til Karl. Han og hun vil nok kunne få et godt venskab, hvis hun kan komme af med den forbudte følelse. Hun har læst I.P. Jacobsen.

Ellen og Christine har set hinanden en del i vinter.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Astrid Goldschmidt

St. Pauli Kyrkogatan

Malmø

Sverige

[I brevet:]

Søndag 18/2 - 12.

Kære lille Disser!

Tak for de diverse Breve. Jeg har flere Gange været ved at skrive og været meget oplagt til en lille Sludder, men så er der kommen noget i Vejen.

Stunden nu er da heller ikke for heldig nu ["nu" indsat over linjen]: Jeg

sidder nemlig i Dagligstuen på Gr. af manglende Varme oppe, - og hvem kan samtale i Aanden i en Dgl.stue, hvor Børn leger og spørger hele Tiden og Folk gaar igennem. Jeg skal nok skrive til Molle endnu i Dag, - er så rørt

over at de vil "gøre ud af mig" den 6te men af kan det nu ikke blive. De vil nemlig på ingen Måde af med mig her den Dag ["den Dag" overstreget]

og har planlagt et umaadeligt Gilde - Champagne - den Dag, og så kan du jo nok forstå at jeg ikke kan rejse. - Men jeg kommer rimeligvis snart

efter, - men derom nærmere senere. - Det var dog ganske utroligt med J.H. og hans "Høflighed". Den Slags Mennesker opdrætter vi dog vist ikke i Danmark, - den hule Humbugmager. Og at han ikke en Gang skammer

sig over en sådan Motivering. Gjorde han det, kunde han vel have fundet på en anden. Han er jo ikke en Gang intelligent. Vær du glad ved at du endelig fik Øjnene op for ham og fik ham rystet af dig. – Din travle Tilværelse vinder i høj Grad mit Bifald, – gid jeg gad gække hen og gøre ligeså. Det er nu et af de bedste Hjælpemidler vi har mod den store Fjende, Tomheden. Er vi Kvindfolk dog ikke infamt indrettede; at vi så let bliver tamme, når vi ikke har én el. anden at gå og drukne i – være optaget af eller optaget i. Det irriterer mig så knusende. Tilværelsen er dog så uendelig mangfoldig, og hvorfor skal den ene Side af den tage en så uforholdsmæssig stor Plads op. Jeg vil heller ikke. Jeg sætter Hælene på de lumske farlige Instinkter, som suger vor Livskraft og tidt giver os ingen Ting til Gengæld. – Men hvad er der, som er Umagen værd, – manges Gang kan jeg kun se så lidt så lidt. – å meget af det man har holdt af og været glad ved har kun haft Værd, fordi det står på en el. anden Måde [”Måde” indsat over linjen] i Forhold til det som opfyldte os, – og så bagefter. – Gud Fader, hvor jeg sidder og jamrer, det er jo ganske uværdigt, – men du skal se, jeg mander mig nok op. Af og til kan jeg da skimte Muligheden af en Slags Indhold.

Mon du ikke kunde komme et Par Dage til Tutte mens jeg er der, – så kunde vi igen ”snakke sammen om ’et.” Og på Vej til Hvilan ser jeg jo også nok et lille Tag.

I Aftes kom Las og Be hjem, medbringende en lille Maler Rude. Det gav [ulæseligt ord] til en Smule Festlighed, hvad det altid lunder [”d” i ordet overstreget]. Vi ryger og drikker os selv til Dons Rev, – jeg er så forsviret som et Bæst. Det var f. Resten slet ikke så tosset, den 8 Dages Tid jeg var her alene med Ungerne, – jeg skolede med dem om Morgenen og Resten af Dagen gik meget rart med at læse rejse, betragte og skrive til Karl. Dette sidste morer mig mærkelig nok, – jeg tror vi kan få et rigtig gedigent Venskab, mellem os, når jeg kun kan komme uden den forb. Følelse. Det kommer nok. – Jeg har læst så meget i denne Tid, som jeg har haft Glæde af, – bl.a. I.P. Jakobsens Breve til E. Brandes Hvor han var et herligt Menneske, I.P. – der er dog dejlige Mennesker i denne Verden, men de dør jo gjerne. Lille Mulle var et af dem.

Ungerne har været morsomme og søde at have at gøre med, og Mornine har jeg også haft Glæde af at dyrke, – hun og jeg kan så godt sammen i denne Vinter. Allerup har også været med i Dyrkelsen, – han er et rørende Menneske, som man kommer til at holde af.

Det var slemt at dit eneste Lam skuffede dig. Der må da være Mennesker i Malmø. De Malere var vist ”Bussere”, – jeg mener, vi gik galt i Byen med dem. Svenskerne har jo nu én Gang ikke Humør, og de mangler Bredde. –

Sikken et Brev, - men jeg skal sige dig, jeg er så edende sulten og her lugter af Mad, men vi skal ikke spise længe endnu af det er så tungt.

1000 Hilsner E

[Det følgende skrevet langs overkanten side 7 og 8, på hovedet:]

Skriv meget snart igen – det er dog sjovere at skrive, når der ikke er en Måned mellem Svar og Tiltale

Kys Ungerne

[Det følgende skrevet øverst på side 2, på tværs:]

Kan du ikke hverve Fru H. til "Dansk Aand"

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Søndag 18/2-12

Kære lille Niina!

Tak for de diverse Brev. J
har flere Gange været vel at skrive
og været meget optaget til en lille
Rude, men så er der kommen
noget i Vejen. Stunden nu er
da heller ikke for kold. J
sidder nemlig i daglig tænde på
2- af manglende varme oppe,
- og hører kun samtale i
Runden i en del. etur, hvor
Børn lejer og spørger hele Tiden
og Folk gaar igennem. J skal
nok skrive til Mollen endnu
i dag, - er så lidt over at de
ul "gør ud af mig" den 6te

Kan du
ikke
lære
Fra H.
til
"Dansk"
"Aand" BB 1693

men af kan det nu ikke bli
de vil nemlig på ingen måde
af vel mig her den dag af
har plantet et unaadelt
stykke - Champagne - den dag
af så kan du jo nok forstå
at j ikke kan rejse. - men
i kommer rimeligvis snart
efter, - men den nærmere
sene. - det var dog
ganske utroligt vel J.H. af
hans "Køjlighed". den Prof.
menneskes opdrættes i dog int
ikke i Danmark, - den hule
Kunstmager. Og at kan
ikke en Gang komme af

over en sådan Motivering.
Gode kan det, kunde kan
vel have fundet på en anden
kan er jo ikke en lang intel-
lijent. Var du glad vel at
du endelig fik Gueus op for
kan og fik kan ryttet af
dig. - Din troværdige Tilværelse
vinder i høj Grad mit Befal-
-sigd jo god gække hen og gøre
lijeså. Det er en et af de
bedste Gælpemidler i kan
med den store Fjende, Truhets-
er i Vindfolk dog ikke in-
samt indkøbt; at er en
det bliver samme, når er ikke

har en el. anden at gå og drubue
i - vare optaget af eller opty-
et i. det skriver mig en kunden
de. Tilvæesen er dog en uendelig
mangfoldig, og hverken skal den
ene Side af den tape en en
uforholdsmæssig etes Plads op.

J vil heller ikke. J sætter
kolent på de kundes farve
Tustinkter, som siger ved din
kraft og det giver os ingen
Ting til Gengæld. - Men
hvad er det, som er Umagen
værd, - mangen Gang kan J
kun se en lidt en lidt. -
a meget af det man har

høret af og været glad ved han
kun hørt Ved, fordi det står
på en el. ^{nieste} anden; Forhold til
det end opfyldte os, - og så
bæjfter. — Gud Fader, hvor
j siddes og jammer, det er
jo ganske uvidigt, - men du
skal se, j vander mig nok op.
Af og til kan j da skinte
muligheden af et Skaps Medk.

Men du ikke kunde
komme et Par dage til Tulle
mens j er der, - så kunde i
jsew snakke sammen om det.
Og på Vej til Hirtshals see j
og også nok et lille Tøj.

4 Aften kom Lars og Be hjem,
medbringende en lille Maler
Lude. det gav Anl. til en smuk
Festlighed, hvad der altid
linder. Vi ryger og drikker os
elds til dans her, - j. er så
forvint om et Bæst. det
var j. Resten det ikke så
Løst, den 8 dags Tid j. var
her alene med Lugerne, - j.
skolede med dem om Højene
og Resten af dagen j. meget
vart med at læse rype, betragte
og skrive til Kaut. dette sidste
moret mig mærkel nok, - j.
ten is. kan få et rigtig se

ikke er en hval med værdigheden
deres vægt (ca. 1500) - det er
kan så godt sammen i denne
Vinter. Helene har også været
med i dykkelsen, - han er et
længende menneske som man
kommer til at holde af.

det var slemt at det eneste
kan skuffede dig. Der var
da var mennesker i Halm
de Halm var vist "Busser"
- ja mener, is i gald i Byen
med dem. Lovskerne har
en en lang ikke Halm, og
de mangler Bredde.

Ikke et Brev, - men j
skal vise dig, j er så slende
oveten og her lugter af Halm
men i skal ikke være længere
endnu at det er så Halm.